

Uchwała Nr 26.369.2025
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie
z dnia 2 grudnia 2025 r.

w sprawie orzeczenia nieważności uchwały Nr XXI/225/2025 Rady Miasta Siedlce z dnia 30 października 2025 r. w sprawie zarządzenia poboru opłaty skarbowej w drodze inkasa, wyznaczenia inkasentów oraz określenia wysokości wynagrodzenia za inkaso

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 7), **Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie uchwala, co następuje:**

§ 1

Orzeka o nieważności uchwały Nr XXI/225/2025 Rady Miasta Siedlce z dnia 30 października 2025 r. w sprawie zarządzenia poboru opłaty skarbowej w drodze inkasa, wyznaczenia inkasentów oraz określenia wysokości wynagrodzenia za inkaso, z powodu istotnego naruszenia art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 1154).

§ 2

Na niniejszą uchwałę służy Miastu Siedlce skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie.

Uzasadnienie

W dniu 5 listopada 2025 r. do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie wpłynęła uchwała Nr XXI/225/2025 Rady Miasta Siedlce z dnia 30 października 2025 r. w sprawie zarządzenia poboru opłaty skarbowej w drodze inkasa, wyznaczenia inkasentów oraz określenia wysokości wynagrodzenia za inkaso. Stosownie do art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych, ww. uchwała podlega nadzorowi Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie.

Badając przedmiotową uchwałę, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie ustaliło i zważyło, co następuje.

W § 3 przedmiotowej uchwały Rada Miasta Siedlce postanowiła, cyt. „Z tytułu poboru opłaty skarbowej inkasentowi nie przysługuje wynagrodzenie”.

Podstawą prawną do podjęcia przedmiotowej uchwały przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego jest art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, zgodnie z którym rada gminy może zarządzić pobór opłaty skarbowej w drodze inkasa, wyznaczyć inkasentów oraz określić wysokość wynagrodzenia za inkaso. Z przytoczonego przepisu wynika, iż organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, decydując (co nie ma charakteru obligatoryjnego) o poborze opłaty skarbowej w drodze inkasa i wyznaczając inkasenta tej opłaty, winien określić także wynagrodzenie za inkaso.

W przedstawionym stanie faktycznym Kolegium Izby zauważa, że Rada Miasta Siedlce nie określiła wynagrodzenia za wprowadzone inkaso, mimo wyznaczenia inkasenta, co istotnie narusza art. 8 ust. 2 ustawy o opłacie skarbowej. W ocenie Kolegium Izby w przypadku zarządzenia poboru opłaty skarbowej w drodze inkasa i wyznaczenia inkasenta, Rada Miasta Siedlce powinna określić wysokość wynagrodzenia za inkaso. Zapis, iż inkasentowi nie przysługuje wynagrodzenie z tytułu poboru opłaty skarbowej jest sprzeczny z art. 8 ust. 2 ustawy o opłacie skarbowej.

Jak wskazał NSA w uzasadnieniu do wyroku z dnia 12 maja 2021 r. III FSK 3061/21, cyt. „Jeżeli zatem rada gminy zarządza pobór opłaty miejscowej w drodze inkasa jednocześnie zobowiązana jest do określenia inkasentów i wysokości wynagrodzenia za inkaso” (tak również: wyrok WSA w Łodzi z dnia 16 października 2014 r. I SA/Łd 1001/14). Podobnie WSA w Łodzi w wyroku z dnia 9 października 2013 r. I SA/Łd 829/13, zwrócił uwagę, cyt. „Wyznaczenie inkasenta i określenie wysokości jego wynagrodzenia należy bowiem do wyłącznej kompetencji rady gminy i nie może być przekazywane innym organom”.

Zdaniem Kolegium Izby konsekwencją zarządzenia poboru opłaty skarbowej w drodze inkasa jest wyznaczenie inkasentów i określenie wynagrodzenia z tego tytułu. Potwierdzeniem tego jest fakt, że w przepisie art. 8 ust. 2 ustawy o opłacie skarbowej zawarta jest koniunkcja (użycie spójnika łącznego „oraz”), cyt. „wyznaczyć inkasentów oraz określić wysokość wynagrodzenia za inkaso”.

Kolegium Izby zwraca uwagę, że zgodność z prawem aktu wydawanego na podstawie upoważnienia ustawowego polega na jego pełnym realizowaniu. Brak uregulowania zagadnienia objętego delegacją ustawową, świadczy o niewyczerpaniu upoważnienia do stanowienia aktu prawa miejscowego. Organ samorządu terytorialnego wykonujący kompetencję prawodawczą, zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. Naruszenie przepisów wyznaczających kompetencje do podejmowania uchwał stanowi istotne naruszenie prawa (tak: wyrok NSA z dnia 17 lutego 2016 r. II FSK 3595/13).

Badając zgodność z prawem przedmiotowej uchwały, Kolegium Izby stwierdza, że brak określenia wynagrodzenia za wprowadzone inkaso istotnie narusza prawo i przesądza o dotknięciu badanej uchwały wadą prawną, o której mowa w art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Mając na uwadze powyższe, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie orzekło, jak w sentencji uchwały.

Przewodniczący

Wojciech Tarnowski